

108
sub certis et incertis dicitur. Obiecti: sed hoc est implicans (radice
certis et incertis sunt potius conradictoria, quia ne latius d' eodem
sub affirmari possunt, et contra nec ab ulla sub iudicari). g.
scia actualis n' pot' sub ei' cu' opinione acti: n' hinc formidine
extrinseca. Et Mai. quia impressio patet scia est in illis actibus
in ei' patet opinio est incertus. g. et. Et. Et. Mai. Etia' e' quia
Intellectus n' reddat' simpliciter certus incertus patet opinio n' habentis
formidine extrinseca; sed potius reddat' simpliciter certus, et firmus;
siquidem nihil dubitatur. Et q' n' si quid reddat' certus intrinsece;
n' attingens n' euidens ut n' se est; idem n' tollit quominus red
dat' simpliciter dicit' de certis. Ad prob' Mai. Et patet scia
reddat' Intellectus simpliciter certus. Et n' reddat' simpliciter incertus patet opi
nionis n' habentis formidine extrinseca, quod q' per illud reddat'
simpliciter certus q' n' est perfecte, quod per dicit' scia

Instabilis: ois actus opinionis e' et illius, qui n' h'et formidine
extrinseca e' mendax, et incertus: q' n' est corroborare Intellectus. Et.
Dicit' An'is; ad' cu' actu' opinionis (et illius q' n' h'et formidine extrin
seca) ei' mendax et incertus in se ipsa: n' h'et apparetent.
Oia' apparetent e' aliquomodo certis, et euidens. Etia' e' quia n'
attingit rois promissandi in ob'is; id q' h'et per efficacia' medi
probilis, q' dicit' re' ut uera: h' et q' p' p' affectione' uolunt'
quale'

scilicet plerumque habere solent discipuli, quod omnes magistrorum. Dicitur
in corinthios!

2. n. datur maior res, quae in mente possunt esse sub actu
scientiae, et opinionis non habentis firmidinem, et transcedit, quae actus
scientiae et fidei: sed actus scientiae et fidei non possunt saltem naturae
solutae: quod neque actus scientiae et opinionis. Et Maior quia actus scientiae
pugnatur cum actu opinionis non habentis firmidinem, et transcedit, pe-
netratque certitudinem et evidentiam. Et si de actu fidei pugnatur
tamen penes evidentiam: quod si actus scientiae et fidei non possunt esse soli,
multo magis unus de poterunt actus scientiae et opinionis. Et N.
Maior. Sed eius approbatione dicitur ad ans actus scientiae non pugnare
simpliciter, sed in quod penes certitudinem et evidentiam, cum actu
opinionis non habentis firmidinem, et transcedit: et si cum actu fidei
pugnare simpliciter penes evidentiam. Sed est quia fidei cum pro-
bat simpliciter per medium simpliciter transcedit, et per auctoritatem
dicentis, et simpliciter obscurum, et incertum, tam si vere ipse, quae
apparenter, et si saltem naturae. Et pariter, sicut evidentiam, cum
incertum. Nullum. Sed si opinus non habet firmidinem, et transcedit,
tamen responsa sit incertum, et transcedit, et apparenter, et aliquo
modo evidentem cogitatur procedat, quod modum aliquo modo intemse-
at, et tunc obicit non solum cum sufficienti evidentiam ad
firmandum. Nullum: sed et cum evidentiam saltem apparenter, et

In Intellectu sunt ois fatendi: res pte rae, quia cu' imbuan' dco condi-
 tiones iductorias: onus deservit rae, dco alterius: ad actus scia et
 opiniois hentes formidine extrinseca, sunt contradictorii, scilicet
 virtute: q' nec divitius possunt ee aut in Intellectu. Et Min quia
 actus scia dicit rem ee, et n' posse alibi se habere: Actus h' opi-
 niois hentes formidine, dicit rem ee, et scilicet virtute asserit, et
 scilicet virtute asserit, posse alibi se habere: Et huc e' dco contradicto-
 rios: q' scilicet virtute sunt contradictorii.

Arg^a pro i' gna.

Dicitur t' i: n' repugnat unu' dco dco rae nec rae unius rae, et
 n' neciu' rae alterius: q' ad actus scia et opiniois hentes formi-
 dine extrinseca, q' tales conditiones tribuunt dco, n' repug-
 nant s'at ee in eode' Intellectu. confit quia una dco p' ee
 evidens rae unius medij, et repudens rae alterius: q' et n' re-
 pugnat una dco rae necessarii rae unius medij, et contin-
 gens sui n' nec rae alterius. Et ad arg' d' illa: q' rae quia
 rae notiu', et n' ee necessarii sunt conditiones hentes se ex pte dco,
 q' cu' aliq' rae illius sunt contradictoria, n' possunt d' illa afir-
 mari nec rae unius medij, nec rae divitoru'. Ad confit' d' rae;
 et d' contra: q' rae quia ee evidens, aut invidens, sunt
 conditiones, seu d' notiois hentes se ex pte p' rae cognoscentis, q'
 cu'

cuius potest per diversa media cognoscere idem obiectum; potest et per diversas
 considerationes cognitiones alteri referre illud eundem, et in eundem
 ter; neque inde sequi alij implicatio. At ut scilicet neriū, et n̄ neriū,
 sunt conditionales hentes se recipi obiecti; q̄ per nullo modo de illo
 affirmari possunt.

Les minus pugnat scia et opio hentes formidantia et transeca
 q̄ duo actus contrarij: sed clus actus n̄ possunt diuinites e
 sut in voluntate: q̄ et scia et opio, et q̄ loquuntur poterunt e
 sut in eode in illu. Et Mai quia si n̄ pugnarent minus,
 foret, quia eent contrarij aut contradictorij: sed n̄ sunt contrarij
 ut ambo sint affirmati, n̄ et contradictorij, q̄ ambo sint positivi:
 q̄ ut. Deinde illa non q̄ duo actus contrarij p̄sent e
 sut, onctus, quia. Et dicitur morte p̄sentat sub d̄ morte
 sua actu tristitia, et actu lachrima: sed hi actus sunt contrarij:
 q̄ duo actus n̄ possunt e sut salte diuinites. Et dicitur Mai
 Ad cuius p̄sentat e actu scia et opio hentes formidantia et tran-
 seca n̄ e proprie contrariis: directi e contradictoriis, sed
 virtute: quia s̄ unus virt̄ negat, et alius affirmat. ut e ductis cons-
 tat; et hoc satis, et ut sunt reductis saltem directe, et mediate (sunt
 alioquin sunt ambo positivi): et conti ut n̄ possunt e sut.
 Deinde n̄ et Min. Ad cuius p̄sentat dist. Mai, ad Christu dicitur
 habuisse actu tristitia, et lachrima d̄ morte sua, id e q̄ diversa

Quia instabat et morte, quatenus erat malum nisi, et laetabat de
 illa, quatenus erat bonum nisi: non est propter idem motum, sed non dist.
 et. Minus autem appetit tristitia potest laetitia se contrariis si hinc
 et eodem modo propter idem motum: non subiectum per diversa. De-
 neque est contra.

Indubitanter duo iudicia possunt esse contraria (et hinc
 per diversa motiva): quod est duo actus voluntatis, ut actus tristitia
 et laetitia erant contrarii, et hinc per diversa motiva: quod illi
 actus quos ex^{us} solus hinc erant contrarii. Ex. C. ante;
 et contra. Duo in qua res est potest esse vera nisi unum, et
 ideo sine negotio propter idem motum, sine propter diversa temp
 eius veritas destruitur. Atque eadem res potest esse bona mul-
 tis modis, uno potest esse mala uno modo, et bona alio modo. Unde quod
 destruitur eius actus bonitas, propter quod potest appeti per alium actum
 respectu propter unum motum: et propter malum laetitia: non ideo des-
 truitur eius bonitas propter quod potest appeti per alium actum: quia actus
 voluntatis non sunt contrarii nisi cum propter idem motum, amant
 et repugnant eodem obiecto.

Sciencia actualis potest esse
 sub eadem opinione actuali
 in diversis locis et.

Suppono quod procedere de opinione hinc per modum est in

sed hac n̄ potest in uno to nati recipere calore et frigus in gresullena.
q̄ nec malis illis recipere valebit.

Nihil omnino tenenda ē 2^a sn̄a affir. q̄ mihi utro
certo p̄ hoc unico puncto: quia Soc. positus in duo-
bus locis p̄t in uno scire et in alio nescire id est q̄ po-
terit in uno scire et in alio formidolose opinari. An ad-
mittit ab A. A. ē sn̄a. P̄ cont. quia idem Soc. p̄t in uno
to nescire quia n̄ potest dicitur p̄t n̄ cognoscere mediū sci-
entia p̄t q̄ in alio to cognosci: sed et p̄t sat dicitur cognos-
cere mediū formidolose q̄ in alio n̄ cognoscat: q̄ p̄t illud
formidolose a sententiis et cont̄ id in uno to scire et in alio
formidolose opponit. Consp̄. quia s̄appi mirabilo
satis in aligq. philosophandū ē et uno t̄n h̄ic, ac et
duabus h̄ic: sed si sint duo h̄ic potest unus illorū
scire et alior formidolose opinari: q̄ et id h̄ic in duobus
locis id poterit a ffere.

Soluunt̄ arg. p̄ 1^a sn̄a.

Ad 1° arg. dest. An̄. est Soc. in p̄t in duobus locis h̄ic
duo iudicia contradictoria (arg. dictū) quia et error si
in utroq̄ to cognoscat mediū scientia p̄t: posse t̄n si in
uno t̄n to cognoscat mediū scientia p̄t et in alio cog

502
cognoscat tñ in inuentionem. Dñi dist. de conis aut illud e
ueru. si est hō cognoscat e in utroq. tō mediū scientiā pñt
opinatūū pñm dolo su. cō d falsū. si in uno tō cognoscat
tñ mediū scientiā pñt. cōn alio opinatūū pñm dolo su tñ.
Ad pñm dñi dicit dicit scia. et opiniōnis hēntes pñm dolo su
extrinsecā. eē vñt contradictōriū. nō eū d subtr. positi in
code tñ. vel positi in duobus locis, sō in utroq. cognoscat
mediū scientiā pñt. nō eē vñt subtr. positi in duobus
locis. et cognoscentes mediū scientiā pñt in uno tō. et
subtr. dist. conis eod. mō. Ad conpñ. de v. c. soc. positi
in duobus locis nō posse amare, et odisse eā obitū pñ
eod. motiū pñt. or. tñ id nō posse apparere pñ dñm
motiū, sō eū uno tō cognoscat tñ motiū amoris in
alio eē cognoscat tñ motiū odij. Dñi. dist. conis
eod. mō.

Ad 2° or. dicit. or. d. supposito miraculo. qui
soc. positi in duobus locis, segr. ut nati pñt in uno
caleperi, et in alio frigepari. Ad illius pñm dñi dicit
dicit. eē u si procedat de subtr. positi in uno tñ tō,
et nō repñt. eē u falsū de subtr. positi in duobus
locis. Dñi concedo Min. et dist. conis eod. mō. dist.
Ad conpñ. c. capacit. soc. pñt nō augeri. (neq. 2° n.)

pe maior per extensivem, neq̄ intensivem p̄ addit novam. dico tñ + novam partem
 illa capacitate augeri. improprie quia dicitur sonus in duo-
 bus locis, repetiti, et quasi reduplicati. et contra saltem ma-
 lego a qui pollet duobus duobus capacitatibus, dicitur c. Min.
 et or. cont.

**§. scia actualis pot̄ ee
 sicut cu p̄de divina actuali.**

Suppono imprimis q̄ procedere de Inttu positu in uno en-
 te. Nam si ponat̄ in alio loco dubia n̄e, posse p̄dicitur actus
 naturae vult. valeat n̄e ead̄ fere rō, qm̄ paulo ante assigna-
 vimus leḡ de scia et op̄ie.

Igit̄ in hac re e triplex ora. i. absolute neḡua. qm̄ seq̄. D.
 Tho. et alij asserentes scia actuali n̄e naturae n̄e divinitus pot̄
 ee sicut cu p̄de divina actuali. 2. absolute affirm̄a: qm̄ se-
 quunt̄ alij asserentes scia actuali n̄e sol̄ divinitus sol̄ et nat̄
 posse ee sicut cu p̄de divina actuali. Atq̄ haec duae s̄nt s̄ satis
 s̄biles.

Est tñ 3^a p̄tilior, qm̄ sequimur. Haec ut̄ dicit̄. docet q̄ scia
 actuali n̄e posse nat̄ ee sicut cu p̄de divina actuali: pot̄ tñ divi-
 nis. Et quoad i. p̄im; imprimis quia dicit̄ colligi ex sacra
 scriptura, et ex ill̄ du absolute docent, p̄de ee d̄ reb; qm̄ vi-
 dent̄; qd̄ saltem intelligit̄ d̄ p̄de, q̄ a nobis nat̄ h̄nt. Et p̄ rōe,

quia

q^d q^d in Intellu clari sunt duo mia, unu^m claru^m et euidens,
 aliud uo obscure. Mediu^m euidens ita allicit et perorabit
 Intellu, ut illud q^d mediu^m oio obscure, asserere natu^m n^o p^omittat:
 sed mediu^m scilicet e oio claru^m et euidens; Mediu^m aut^{em} p^odei
 (nempe auctoritas diuina) e oio nobis obscure; q^d q^d ambo
 p^ouinc in Intellu, ita mediu^m uicinat p^odei, illud allicit, et p^otrahet,
 ut q^d mediu^m p^odei ~~asserere~~ natu^m n^o p^omittat: et contra n^o dabit
 natu^m scia actualis cu^m p^ode diuina actuali. Min^{us}; et contra rece
 hent: Mai^{us} aut^{em} p^ondat^{ur} in p^oensione mai^{or}, q^d Intellu hie ad
 amplectenda uerita^m clare cognita^m, omittis medijs oio obscure.

Q^{uod} d^{icitur} 2^a pars n^{on} scie, quia h^{oc} seq^{uitur} implicatio ex eo q^d d^{icitur} sul
 Intellu scia actualis cu^m p^ode diuina actuali: q^d sal^{tem} diuinitas clari
 poterunt. p^{ro} ois, quia tunc sequeretur implicatio, q^d actus scie, et
 p^odei attribuerent obiecti conditiones, q^d in illis iⁿdictione repugna
 rent: sed actus scie et p^odei n^{on} attribunt huius conditiones: q^d etc.
 p^{ro} Min^{us}. quia actus scie attribuit ob^{iecti} necessitate^m, seu im
 mutabile^m; actus u^{ero} p^odei attribuit illi certitudine^m: atqui certitudo et
 necessitas n^{on} sunt conditiones repugnantes, imo frequenter reperiunt^{ur}
 coniuncte in eode^m obiecto, et cogitanti p^obit, q^d actus scie, et p^odei
 n^{on} attribunt ob^{iecti} conditiones iⁿdictione repugnantes: Consp^{icitur} quia
 id^e ob^{iecti} p^o sul^{tem} est sabile et credibile: q^d Intellu sal^{tem} diuinitas
 adiuuus poterit elucere sul^{tem} actus scie, et actus p^odei, q^d in ob^{iecto} sub
 talibus uerbis ferati: contra est bona, quia q^d conditiones n^{on} re

pugnat

repugnat i. obis, n̄ repugnat et in intellectu sal dicitur, autus q̄ tales conditi-
ones d̄ obis affirmantur, aut d̄ illo supponuntur; his per in hac
p̄p̄o: v.g. Dicitur ē q̄ ē subtile q̄ modum a posteriori, et credibilis
q̄ divina auctoritate: q̄ idē obis p̄t̄ sūt ē credibile et credibile.

Arḡ i. p̄p̄a i. n̄ia

Dices in imprimis i. p̄p̄a n̄ia: nat̄ dant̄ i. in illis
actus scia et op̄is n̄ hēntis p̄medine extrinsecā. q̄ ē d̄ari
poterunt. nat̄ actus scia, et fidei. His constat ex dictis. p̄
contra, quia mediu op̄natiuū ē incūdens et obscurū: et in
Intellectu p̄ illud assentari obis n̄ obstante euidētia medijs scien-
tici: q̄ sit. licet mediu fidei sit incūdens et obscurū; p̄terit
in Intellectu nat̄ p̄ illud assentari obis n̄ obstante euidētia
scia. congr̄, quia n̄ ē d̄m p̄ h̄u genale, quib̄et sciam actus d̄
hac p̄p̄o: Deus ē, si p̄terea fiat Christianus n̄ posse sūt cu
illo actu scia aliter actu fidei d̄ eade p̄p̄o: q̄ ē. Ad
arg. or. cont. Ad eius p̄b̄o d̄ist. Mai, aut mediu op̄natiuū ē
incūdens et obscurū, nat̄ ut n̄ sit tam incūdens, et obscurū,
qm̄ ē mediu fidei. Scin. c. Min. et D. cont. His ē q̄ mediu op̄-
natiuū nat̄ apparenter, ē aliquom̄ clarū, et euidens, quia ē aliquo-
m̄o intrinsecū et in intellectu, ut n̄ obstante euidētia scia assen-
tari p̄ illud obis. At u mediu fidei nullom̄ ē clarū, et euidens,
i. nec in re ipsa, nec apparenter, et cu aliquo sit oio extrinsecū

200
Sed, n̄ pot̄ nati alluere Intell^u, ut dante euidia scia) ad sententia obis pp
illud. Ad conp̄ or. An̄. neg. n̄. e. inciens qđ ille p̄tus genit̄is
factus Christianus n̄ pot̄ nati eluere actu fidei a illa p̄tia de q̄
abr̄ het actu scia id q̄ pp̄ rōe r̄a assignata.

Dein et i. 2° p̄m̄ n̄ra n̄ra obijues i. Implicat d̄ari ut actu
scia et fidei d̄ria: qđ tales actus n̄i d̄arius sūt ei possunt i. Intell^u.
p̄. An̄, quia seq̄ obis uideri euidens, (nempe p̄ actu scia) et n̄
uideri euidens, (nempe per actu fidei): sct̄ hoc e. implicat̄. qđ.
Conp̄. quia d̄ rōe actus fidei e. tendere in obis obscuris et
ine uideri n̄i Intell^u credentis: sct̄ obis qđ scia e. inciens,
sct̄ potius euidens Intell^u: qđ ad t̄ n̄ d̄ari obis fidei, et cor̄is p̄tine n̄
qđ e. hui actus fidei, qui in illud tendat. Ex ad arg. or. An̄: ad
cius p̄tendit. Mal. n̄i e. quia ex eo qđ d̄ent̄ sūt actu scia et
fidei, n̄ seq̄ obis uideri euidens, et n̄ uideri euidens (hoc n̄ e. i.
Implicat̄): sct̄ seq̄ in obis uideri euidens, et uideri n̄ euidens,
sct̄ in euidens: qđ nulla e. implicat̄: p̄t̄t̄que p̄ d̄rios actus,
ut i. n̄ro casu contingit. Dein obis. Min. p̄portionate, et or.
cont. Ad conp̄. or. Mal. Nam d̄ rōe fidei n̄ e. tendere in
obis, qđ simpl̄ sit inciens n̄i Intell^u credentis: sct̄ in tendere in
obis pp̄ mediū inciens: qđ bene pot̄ accidere, q̄is alioquin tale
obis sit euidens Intell^u per aliud mediū.

2°. quādo actus supponunt in obis conditiones repugnantes,
ipsi et actus n̄ possunt e. sct̄ in Intell^u: sct̄ actus scia et fidei,

supponunt cetero in obto conditiones repugnantes: q' dicitur. *Pr.*
Min. quia actus scia supponit in obto evidentiā? actus u' fidei
 supponit in evidentiā? s'c' h'c conditiones sunt repugnantes in
 obto: q' dicitur. *conpr.* quia si actus scia et fidei possent diuinitus
 ei sut, possent et salte' diuinitus, et sut actus scia, et opinionis
 h'entis p' modum extrinsecā? s'c' h'c v' negauimus: q' illud con-
 cedere n' debemus. *Min.* et cont' s' bono. *Ma.* p'it a parite' r'is.

Pr. ad arg. s' *Min.* Ad eius p' b'c' negat' *Ma.* *Pr.* d'is e' quia
 q'is actus scia supponat cetero evidentiā in obto: actus t' fidei
 n' supponit cetero, et loquit' in evidentiā? (hanc n' supponit
 om' p' h'ic) s'c' supponit logicē et cetero credibilitate: credibi-
 litas aut, et evidentiā, n' sunt conditiones in obto repugnantes.
 Ad *conpr.* s' *Ma.* *Pr.* d'is e' quia actus scia et op'is h'entis p' r-
 modum extrinsecam, supponunt, vel potius attribuunt obto con-
 ditiones contradictorias, nempe necessitate' et contingentia' seu
 n' posse al' se h'ere, et posse al' se h'ere: q' eod' h'ent se
 s' p' obto, et manifeste implicat ut. *Ordinamus.* At e' q'is h'c
 conditiones i' e' evidens, et in evidens obto accepta sint contra-
 dictoria n' supponunt cetero nec attribuunt obto per actus scia
 et fidei. *Pr.* s' i' e' evidens et in evidens accipiunt p' ut sunt
 diuinitus extrinsecē desumpta ab actu scia et fidei, tunc h'ent
 se co p' q' dicitur, et n' sunt contradictoria, p' maxime r'is diuinitus

actus et medius; prout possunt esse in eod Intlu.

Articulus quartus.

De actu scilicet scie, et opinionis.

Et si resoluatur, suppono dari aliquo Intlu. sicut duo modus: unus scie, alius opinionis. suppono et quod dicitur medium opinionis non habere formidinem extrinsecam, neque medium hinc tale formidinem dari potest Intlu. cum scie sapio. Nunc inquiris de uno casu per utrumque medium elucendos sit unus in actu, qui sit scie et opinis et eodem modo.

In re duplex est scia. i. absolute affirmata. scilicet hanc non potest cuiusque punta interior soluentur.

Et si ad neg. quomodo sequitur, a seipso non potest eundem actum esse scie et opinis. ut contra asserit in eo casu medium opinionis non potest concurrere sicut cum scie per se ad actum scie, prout quod sunt illa modus dantes in Intlu. elucendos esse duos actus, unus scie, alius opinionis. prout dicitur per ad cap. 3. q. 1. a. 4. ordinem non posse elui unum actum per medium scie sapio, et per seipso hinc. quia nulla dicitur regularia, in eo quod in quibus casu producantur duo actus, et non unus tantum. quod non est. dicitur produci in unum.

2. quod duo esse suapte sua sunt totales, et illarum effectus non sunt unum se ambules, nec recipiant sicut in subter, non concurrant tamen in unum tantum effectum, sed quibus producit sicut: atque medium scie sapio et

opinionis

et opinatiuū sunt cōi suapte na totales
 nec subit unibiles in se repugnant sūt insubtr. q̄ n̄ conspi-
 rabunt ambo in unū ^{u³} actū, qui eminenter sit scia et opiois.
 sūt q̄libet p̄duet suū actū d̄rsū ab alio. conpr. quia t. illa
 duo m̄ia concurrerent conatū ad illū actū. t. unū eleuaret ab
 ab alio: n̄ e^{u³} ut p̄t (si q̄d conatus m̄is currendi. e ut q̄libet
 mediū currat p̄tū et t̄nscē ad suū actū d̄rsū ^{u³}: et d̄ci n̄
 p̄t quāq̄ in eis p̄tibus tam̄ in t̄nscē, q̄m in t̄nscē, q̄les s̄ illa
 duo m̄ia n̄ d̄t̄ eleuati, ut a l̄bi c̄dēt: q̄ nullo m̄o possunt
 concurrere ad unūb̄m actū

Arg. in unū m̄ia.

Dices t̄i. q̄n̄ duae cōi totales, q̄rū effis sūt c̄i n̄ possunt, ad
 agendū se applicant n̄ p̄duet q̄libet suū effis, sūt amba cons-
 p̄rante in unū ^{u³} d̄rsū ab illo, q̄ d̄ q̄libet diuisim̄ sumpta
 produerēt. Atqui mediū suen̄ p̄tū et opinatiuū sūt duae cōi
 totales, q̄rū effis nempe actus scientia et opiois n̄ hēntes formi-
 d̄rsū et t̄nscē sūt c̄i n̄ possunt: q̄ q̄n̄ ambo s̄ in. n̄tū
 n̄ produet q̄libet suū actū, sūt ambo p̄duent unū ^{u³} q̄ sūt si-
 scia opiois. t̄s. Ma. c̄i d̄ si procedat de eis t̄ralibus, q̄rū
 effis sunt unibiles in se, aut repugnant in se: n̄ e^{u³} si
 procedat d̄ eis t̄ralibus, q̄rū effis n̄ sunt in se unibiles, nec
 repugnant in se. Dem̄ t̄. Alin. Nam actus scia et

118
opioris n̄ hinc formis. extrinsecas possunt ei sub. ut P. dicitur.
Demq̄. n̄. cont.

2°: medius scia et p̄dei possunt concurrere ad unum actum
qui evidenter eminentes sūt scia et p̄dei: q̄ et medius scia
et opioris poterunt concurrere ad unum actum qui eminenter sūt
scia et opioris. Cont. ē bona a parte rōis. h̄is ē concedit̄
a cursu huius et alibi sepe. Et congr. ē quia nulla cer-
niti repugnantia in eo q̄ medius p̄dei concurrat aut cu scien-
ticipio ad p̄ductum actum: q̄ cō. Congr. ē, quia una promissa
scientifica p̄t sub alia de p̄dei concurrere ad unum actum
theologicum: q̄ et una medius scienticipio et opioris poterunt
ad unum concurrere.

Sy. ad arg. n̄. h̄is (q̄n̄. Cursus illud concedat. h̄is ē
multiplex. ē quia n̄a adhorret a superfluis. cu q̄ q̄libet
illorum mediorum sūt cōi totales et sufficiens ad produendum
p̄dei extrinsecē suū actum, n̄ ē cur ambo ad unum concurrant:
s̄t vel q̄libet producat suū l. ar. ē. (solumur de mediis
scia et p̄dei) medius scienticipio alicui. Intus ut prodeat in
actu scia nil interim operante medio p̄dei. 2° rōis ē quia
medius p̄dei, cu sit obscurus, n̄ p̄t concurrere cōn̄ ad actum
evidentem (q̄lis eī ille 3° actus, segd̄ a medio scienticipio
causaret) et cōn̄ indigebit elevat̄: atqui in cōi partibus

Extrinsecis Causis si media dicitur non datur elevatio: quoniam nullo modo
 ad illud actum concurrere. 3. dicitur non potest, quia illa duo me-
 dia, ut trahent unum in actum, deberent uniri in aliquo genere ge-
 nerica, scilicet specifica, quod potest esse evidens, et obscura: vel quod obscur-
 ret ab utraque: quod tamen videtur repugnare. praecipue, quia illa duo
 media cum sint diversae speciei, non possunt uniri in una ratione potest spe-
 cificae: quod si uniantur in aliquo generico, non sufficit, quod actus individualis
 singularis, cum sit altius speciei inferioris, non potest tendere in obiectum pro-
 motivum potest genericum: sed nec requirit aliquam specificam, quod quod spe-
 cificum. Denique dicitur et contra arguitur, cuius gratia haec dicitur si.
 Sed in es dicitur medium possibile non potest currere ad unum actum cum
 medio scientiae: sed hoc dicitur potest in subiecto operante: vel certe
 nec operabitur, si illud non vehementer alliciat a medio scientiae
 eo, ut ad possibile non attendat.

Sed in 2. conspici. dicitur. Anis, et ratio repugnancia assignari potest
 quibus ex 3. precedentibus accommodata accepta. Ad 2. conspici.
 C. Anis; et dicitur contra. Obicitur quia duae praemissae si esse efficitur partiales
 rationes dicitur, et ideo ambae possunt ad illa concurrere. At si me-
 dia si esse potest extrinsecus totales; et ideo non possunt ambae ad
 unum tamen actum, seu effectum concurrere.

In 2. lib. Posteriorum.